

[Fuglsang.]

giver samfundsnyttigt Arbejde til mange, og hvor saa godt som alt, ikke alene Arbejdsydelsen, men ogsaa Materialet, er dansk? — der er i Virkeligheden ikke andet, der skal købes udefra til Havnebyggeri, end Jernet, og det er ikke meget, der bruges af det.

Jeg skal for øvrigt ikke ved denne Lejlighed polemisere mod de enkelte Havnemodstandere, hvis Motiver, hvor forskellige de end er, jeg ikke vil tro er dette høje Ting ukendte. Men jeg fristes alligevel til at gøre de ærede Medlemmer opmærksomme paa, at en bestemt Havnebys Repræsentant Aar efter Aar paa Handelsforeningernes Møde er staaet op og har talt imod Hanstholm-Havnen; saaledes har denne Bys Repræsentanter gennem Tiderne talt mod alle de Havne, der har været projekteret, og det vil denne Bys Repræsentanter sikkert ogsaa fortsætte med i Fremtiden; det maa være noget, som er gaaet dem i Blodet, og som man derfor maa tilgive dem — formentlig faar det heller ingen Betydning. Disse Modstandere har til Dato ikke fremført en Smule, der kan rukke det Grundlag, Vestkysthavnekommissionen gav i sin Betænkning af 1916, det Grundlag, hvorpaa der er bygget ved Udførelsen af Hanstholm Havn. Der er allerede ved Hanstholm bygget 400 m ud i Havet paa den ene Havnearm, medens der paa Land staar Tømmerkister til andre 100 m. Det er ikke et Stykke Arbejde, man kan standse. Denne Havn har været saa længe ventet og er nu saa langt fremme, at dens Modstandere maa gøre sig klart, at den ikke kan standses. Hvad vilde man f. Eks. sige andre Steder i Landet, hvis vi oppe Nord fra eller andre rottede os sammen og ønskede at standse Arbejdet paa Lille Bælts Broen, naar en Trediedel af den var bygget? Kunde Samfundet være tjent med det? Det tror jeg ikke. Vel er Vestkysten langt borte herfra, og man kan maaske, naar man ikke kender Forholdene, fristes til at sige: Lad Fiskerne fiske, eller lad Fiskene blive i Havet. Ja, troede jeg ikke paa Udviklingsmuligheder for dette Erhverv, saa kunde jeg heller ikke gaa ind for Havnen, saa kunde man sige noget lignende som det gamle Ord: at man skal lade Sølvet blive i Bjerget, hvis det koster et Pund Guld at hente hvert Pund Sølv ud. Men saadan er Forholdet ikke, det har Udviklingen vist, den Udvikling, jeg forsøgte at give et lille Indblik i for lidt siden. Men efter det Røre, der har været om Hanstholm-

Havn i den senere Tid, er det muligt, at vi maa have en Klaring af dette Forhold, og jeg vil bede den højtærede Minister for offentlige Arbejder om at se venligt til den barske Vestkyst, den kan saa sandelig nok trænge til det. Vi deroppe fra ønsker Havnen bygget færdig snarest muligt; derom er vi enige, Fiskerne fra Agger til Løkken er enige derom, og hele Landsdelens Befolkning staar bag, det tør jeg nok sige. Og Hanstholm By og Sogn taaler ingen Udsættelse; denne By, hvor Staten har eksproprieret saa godt som hele Arealet, kan ikke taale nogen Arbejdsløshed paaført den gennem Havnearbejdet. For øvrigt mener jeg ogsaa, det vil være billigere for Staten at faa Arbejdet fremmet fremfor at faa det udstrakt over en længere Periode, idet dette vilde give stort Rentetab, da man nu allerede har ofret 4—5 Mill. Kr. paa det paabegyndte Arbejde og Ekspropriationen.

Jeg maa sige, jeg kender ikke den højtærede Ministers nærmere Begrundelse for at nedsætte Bevillingerne til Vestkysthavnene i Aar til Halvdelen af det i Fjor opførte Beløb. Men det er ikke alene mit bestemte Ønske, det er et Ønske, som deles af alle i den Kreds, jeg repræsenterer, og langt videre ud, at Arbejdet paa Hanstholm Havn maa kunne fortsættes i det kommende Aar i mindst samme Tempo som hidtil og da saaledes, at man kan undgaa at afskedige Arbejdere ved Anlæget. Kan det ske med det Beløb, der kan være til Raadighed af Bevillingen paa Finanslovforslaget, og kan vi saa, naar Hirtshals-Havnen er færdig — man siger jo, at den skal blive færdig i Løbet af det kommende Aar —, faa Part paa i Hanstholm, vilde jeg mene, at denne Sag er i det Spor, den fortjener, det Spor, som Samfundet kan være tjent med, det Spor, den bør være i efter Vestkysthavnekommissionens tekniske Begrundelse, efter Rigsdagens enstemmige Vedtagelse og efter det saa vel paabegyndte Arbejde deroppe.

Olufson: Jeg vil gerne give min Tilslutning til de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Fuglsang fremkom med om Hanstholm Havn. Der blev i sin Tid Tale om at standse Arbejdet deroppe, fordi man mente, at Havnen ikke vilde faa den Betydning, som man havde forudsat, da Loven blev vedtaget, og i 1925 foretog man fra Bevillingsmyndighedernes Side en Undersøgelse med dette Formaal for Øje, men hverken Rigsdagens Flertal eller Finansudvalget fandt det formaalstjenligt *da*